

Opdateret 15. marts 2016

Et poetisk syn/billede fra Gud om, hvordan bøn baner vej for vækkelse.

Af Jytte Nielsen

Dansker bosiddende i Sveitz og tidligere formand i 30 år for Aglow i Sveitz.

## **Et sort slør sænker sig over Europa**

Den 9. Oktober 2004 var jeg i bøn for Europa. Da gav Gud mig følgende billede:

Højt over Europa hang et tyndt, sort slør. Det var stadig langt væk. Ikke mange mennesker tog notits af sløret. Det generede jo ingen. Hverdagen gik som den plejede. Og de der saa det, besluttede at ignorere det.

Efter nogen tid begyndte sløret dog at bevæge sig nærmere jorden. Det skete kun langsomt. Næsten ingen lagde mærke til det. Jeg fornemmede at det snart ville dække hele jorden. - Og det saa ud til at ville begynde med Europa.

Men saa kom der bevægelse i billedet. Sløret kom hastigt nærmere. Snart kunne menneskene ikke mere gaa oprejste men maatte bøje sig under det. Dagligdagen blev smertefuld. Man gik med krumbøjet ryg. Nogle gik endda helt på knæ.

Medens jeg således var i bøn følte jeg faktisk angsten og trykket rent fysisk.

Jeg råbte til Herren: Hvad skal vi dog gøre? Hvordan kan vi forhindre, at dette sker?

Igen ændrede billedet sig. Nu saa jeg ned paa jorden et sted ude fra verdensrummet. Ganske rigtigt var jordkloden næsten helt dækket af det sorte slør.

Dog bemærkede jeg, at der overalt stak spidse nåle op gennem stoffet. Nålene var af stål. Når solen faldt på dem, blinkede de i lyset.

Overalt stak de op gennem det sorte slør. I øst og vest. Tusinde. Millioner. Nålene bøjede sig ikke. De stod lige ret op. Deres form var konisk. Sylespidse foroven og nedefter blev de tykkere og tykkere. Som nu stoffet sænkede sig ned over dem, stak det øverste af nålene helt ubemærket op gennem stoffet. I begyndelsen saa det ud som om, disse nåle ingen skade gjorde. Spidsen var jo ganske tynd. Men nede ved jorden var det tykke og solide. Alle stod fast forankrede på klipper.

Der hvor nålene stod tæt sammen når stoffet blev trukket ned, gik der ikke lang tid før det brast. Revnen blev større og større. Tilsidst bristede stoffet fuldstændigt og rullede sig sammen som et forhæng, der bliver trukket til side.

Mit indtryk: Nålene er bedende kristne. De står på klippen som er Jesus Kristus.

De er fordelt over hele kloden. De priser Gud og tilbeder ham. De kæmper ikke mod sløret. De står der bare. Oprette – i tillid til en mægtig Gud.